

новече може да угулѣми злото и сама да стане причина за съсилването на дома си, да озлочести невинните си рожби, а, най-сетне, да зачерни името на мжжа, кокто и на честните си родители; за туй много отъ нашите хитри и джерици жени нито помислюватъ.

Не ти думамъ, сестро, да изучишъ момичето си бозна до какво високо учение; който има време, и който ще, може и то да направи, нъ, до колкото мошъ, потруди са да го изучишъ баремъ толкова, колкото да си записва, да прочита и да са сумясва отъ прочитанието на книгитѣ; да са научи да распознава доброто отъ злото, та къмъ доброто да са прилепя а отъ злото да страни и бѣга, като знае, че злото — лошевото, кога да е излиза на бѣлянка, и че има Единъ, който сичко добро награждава а съкое зло открива и показва. Испѣлни си, ти майко, длъжността къмъ рожбата си, и ако тя не знае да употреби учението на добро, грехътъ не ще бѫде твой.

Слушали сме ние и отъ дѣда попа безразсѫдни думи да казва, че откакто хванали да са учать момичетата на книжно учение, много беззакония ставали между моми и жени; а най-лошевото, споредъ дѣда попа, било и това, дѣто сега захванали да са учать момчета и момичета наедно. Клеветиши, дѣдо поце и, право да ти кажа, ти не знаешъ какво си бѫрешъ. Можешъ ли ти, отче святий, каза колко учени моми познавашъ, които сѫ уловили кривия пътъ, колко отъ ученините гражданки има да сѫ парясиали мжетѣ си отъ слободия, колко такива разсиинаци отъ ученините жени ще ни посочишъ? Ний глѣдаме, че ученините господжи и господжици у съки градъ нагласяватъ дружество, събиратъ са, разговарятъ са за хубавото, приказватъ си разумно, прочитатъ вѣстници и съкакви полезни книги; не ли сѫ ученините, които сбиратъ помощи, па и сами помогнатъ, жертвуватъ време и пари за да са помогне що-годъ на бѣдните у града имъ и на съкладѣ, дѣто има петимии сиротини? А каква обла-